

РЕШЕНИЕ

№ 6964

гр. София, 04.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 23.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **8174** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от АПК.

Делото е образувано по повод подадена жалба от [фирма], със седалище [населено място], чрез пълномощник С. К., срещу Заповед № 94 от 06.02.2020г. на Председателя на КЗП, с която е забранено на дружеството прилагането на нелоялна заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал.1, предл.1 във връзка с чл. 68д, ал.2, т.7 от ЗЗП.

В жалбата се сочи следното:

На първо място, сочи, че дружеството не е било уведомявано за образуване на административното производство, в хода на което е издаден актът в нарушение на чл. 26 от АПК. Намира, че последното е довело и до непълно изясняване на релевантни за спора факти в нарушение на чл. 35 и чл. 36 от АПК.

Налице било и нарушение на чл. 68л, ал.2 от специалния закон ЗЗП, който задължава органът да предостави на дружеството срок за провеждане на доказване на наличието на факти и обстоятелства, които изключват квалифицирането на даденото нарушение като нелоялна практика.

По същество в заповедта е възприето, че е налице осъществяване на нелоялна практика чрез заблуждаване на потребителя, че несъответствието на стоката е било отстранено чрез замяна, а в действителност несъответствието на стоката не е било отстранено, а стоката е била заменена с друга рециклирана стока.

Намира, че поведението на търговеца по никакъв начин не попада в хипотезата на

заблуждаваща практика, което му е вменено.

Намира още, че е налице и некоректна квалификация на установеното от органа деяние. Според заповедта е допуснато нарушение на чл. 68в , във връзка с чл. 68г, ал.1 във връзка с чл. 68г, ал.4 във връзка с чл. 68д, ал.1 във връзка с чл. 68д, ал.2, т.7 от ЗЗП. Сочи, че в нормата на чл. 68г, ал.4 от ЗЗП предвижда две деяния, които трябва да са налице, за осъществяване на състава на нормата. .

Намира нарушението за несъставомерно, както и че не е осъществявано деяние, което да бъде квалифицирано по посочения от органа начин.

Дружеството не е извършило твърдяното нарушение. Същото е удовлетворило рекламацията на потребител чрез замяна на закупената от него стока по реда на чл. 112 от ЗЗП, което се извършва чрез вземане на дефектиралата стока и предоставянето на стока от същия вид, качество и количество. Сочи, че потребителя е получил мобилно устройство от същия вид в рамките на рекламационното производство и в гаранционния срок, с което е удовлетворена претенцията му съобразно с договореното. Рекламацията е удовлетворена чрез замяна на стоката с нов апарат. Последният е предоставен от производителя А..Инс., като устройствата се предоставят директно от него. Сочи, че Т. не е производител, а доставчик, вносител и търговец. Сочи, че политиката на производителя по отношение на мобилните апарати е посочена в сайта му, които цитира, като в секцията относно гаранционното обслужване на мобилни устройства е посочено, че при рекламация продукт на Apple, последният по своя преценка: 1. Заменя продукта с продукт, който е най-малко функционално еквивалентен на продукта и е сглобен от нови части и/ или употребявани части, еквивалентни на нови по технически характеристики и надеждност или 2. Ремонтира продукта с помощта на нови или употребявани части, еквивалентни на нови по технически характеристики и надеждност.

Т.е, при замяната на апарата, А. гарантира, че замяната ще бъде с нов апарат или с апарат, който е сглобен от употребявани части, но еквивалентни на нови по технически характеристики и надеждност. Дори замененият апарат да е от употребявани части, факт, който сочат, че е недоказан от КЗП, функционално и технически не съществува разлика в работата с апарата, което е гаранция от страна на производителя.

Твърди още, че в хода на проверката, както и в мотивите на акта, не е установено и не става ясно как е изведен извод, че не е даден нов апарат на потребителя. Посочено било само, че не е опакован в оригинална кутия. Сочат, че потребителят е предал устройството за рекламация без аксесоари и допълнителни части, поради което получава обратно само апарат. При удовлетворяване на рекламация чрез замяна на стоката, потребителят не получава стока, която е със зарядно, слушалки, калъфче и предпазител, а само стоката – предмет на заявката за рекламация. Счита, че няма как заменената стока да се получи в оригинална опаковка. Счита, че доказателство за правомерно извършване на гаранционното обслужване е получаването на апарата с предпазни лепенки на екрана.

Счита, че визираната от органа т.7 на ал.2 на чл. 68д от ЗЗП няма как да бъде нарушена при изпълнение на търговеца на задължението си за замяна на стоката. Правото на потребителя на предяви рекламация не е отнето, ограничено или потребителят да е лишен от него, нито е било погасено. То е било надлежно упражнено, удовлетворено от търговеца чрез замяна на стоката. В тази връзка бил неоснователен изводът, че действията на дружеството заблуждават или са в състояние

да заблудят средния потребител относно правото му да замени стоката.

Не споделят и извода, че в действителност, несъответствието на стоката не е било отстранено. Сочат, че напротив, стоката е била подменена, по който начин е била удовлетворена рекламацията на потребителя.

Молят за отмяна на заповедта.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят не се представлява.

Ответникът – Председателят на Комисия за защита на потребителите се представлява от юрк А., който оспорва жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претензирания адвокатски хонорар.

Съдът, за да се произнесе по жалбата, съобрази следното:

Жалбата е подадена в законоустановения и от активно легитимирано лица, адресат на заповедта, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна, поради следното:

От представените и служебно приложени към делото доказателства, неоспорени от страните, от фактическа страна се установи следното:

В Комисия за защита на потребителите са постъпили жалби от две потребителки със сходни оплаквания:

По първата жалба: Потребителката пише, че не е удовлетворена от гаранционната услуга на мобилен апарат модел I. 32GB S. G. MP822GB-A, закупен на 26.05.2018г. от Т. България. На 27.09.2018г. предоставила мобилното устройство в обект на дружеството с проблем – шум в слушалката при разговор. На 16.10.2018г. получила замяна на стария апарат с посочени различни IMEI. Апаратът не бил в оригинална кутия с необходимите аксесоари, но имал предпазни лепенки на екрана и панела. Потребителката твърди, че апаратът не е нов, а номерът на модела NP822DN/A, като N означава , че същият е заменен – поправен и използван апарат с дефект с подменени батерии, панел и кутия. С буква M се означават новите апарати. Същият издавал тракащ шум в горната част при леко разклащане, какъвто не е имало дотогава. От обекта на Т. посъветвали потребителката да подаде жалба в саята на Т.. На въпроса относно тропането отговорили, че не би следвало да е така, но при следваща рекламация за това, тя няма да бъде приета като повторна, поради различните идент. Номера на телефоните. На въпроса защо получава ремонтиран стар апарат, отговорът бил, че смяната на устройството е извършен съгласно правилата на производителя и е направена препратка към сайта на А.. В страницата е отбелязано: Потребителите имат право да изберат дали да изискват гаранционно обслужване по силата на едногодишната гаранция на производителя , или по силата на правата си , съгласно Закона за защита на потребителите. Потребителката твърди, че тези правила не са й разяснени в хода на производството по рекламация, като не й е дадена възможност да избере на коя о двете гаранции да се позове. Същата не е удовлетворена от смяната на апарата й с друг стар такъв, вместо ремонтиране на нейния или замяната му с нов такъв.

Потребителката иска да получи нов апарат, във връзка с което е предявила рекламацията си в обект на дружеството. Приложени са гаранционна карта от 26.05.2018г. със срок две години от Т., акт за удовлетворяване на рекламацията, приемо-предавателен протокол, технически детайли на подменения телефон и кореспонденцията с Т..

В тази връзка е извършена проверка от служители на КЗП – РД С. на Т. България ЕАД, за което е съставен Констативен протокол № 2683470 от 07.12.2018г.

От страна на дружеството са представени електронен регистър на рекламациите с вписана рекламация в сервизен протокол от 27.09.2018г. с описание на повредата и заключение – сменен апарат.; писмено становище №703 от 10.12.2018г., в което се сочи, че описаният апарат е предоставен за сервизно обслужване на 26.09.2018г. с описание на проблема – шум в слушалката при разговор, залива при работа- същият е придвижен към оторизиран сервиз на А., където е извършена смяна на апарата и на 16.10.2018г. е върнат в търговския обект. В становището се препраща към сайта на производителя и правилата му за рекламации, като е изведен извод, че стоката е била приведена в съответствие с договора за продажба и съгласно изискванията на ЗЗП, като телефонът е заменен съобразно условията на производителя.

По втората жалба, постъпила в КЗП –РД В.:

Постъпва жалба от потребителка, съгласно която, по повод предявена от нея рекламация на закупен от нея телефон в обект на дружеството, получава информация по телефона от Т., че устройството е изпратено в чужбина и ще бъде заменено с ново, съгласно практиката на А.. На 14.03.2019г. посещава обект на Т., където ѝ връчват телефон, който не е нов, а е рециклиран.

В тази връзка е направена проверка от длъжностни лица на КЗП РД В., обективирана в КП № К-2666230/21.03.2019г. в търговския обект на Т..

Установява се, че на 04.12.2017г. жалбоподателката е закупила от Т. телефон марка I. 8 Plus 64GB S. grey“с цитиран имей и сериен номер. Във връзка с възникнала повреда, тя предявява в същия обект рекламация на 26.02.2019г. и 28.02.2019г. Първата рекламация е приета със сервизна поръчка №[ЕИК] от 26.02.2019г., като на 27.02.2019г. устройството е върнато обратно на потребителката за деактивиране на функция, която пречатствала диагностиката. Втората рекламация е приета със сервизна поръчка №[ЕИК] о 28.02.2019г. Продавачът изпраща телефона към оторизиран сервиз на 05.03.2019г. , като на 12.03.2019г. стоката е изписана и върната обратно към продавача със сервизен протокол №[ЕИК] със заключение – сменен апарат. Жалбоподателката е била уведомена по телефона от обекта, че телефонът ѝ е заменен с нов. Тя посетила офиса на дружеството, при което след оформяне на документите, ѝ е връчен рециклиран телефон.

На 29.03.2019г., с протокол от проверка по документи № К-0112478 от длъжностни лица при КЗП РД В. е прието становището от търговеца, в което същият заявява, че претенцията е неоснователна, тъй като стоката е приведена в съответствие с договора, както съгласно гаранционните условия на производителя, публикувани на сайта му.

При извършена проверка на сайта на производителя от страна на служители при КЗП РД В. е установено следното по отношение на първия закупен апарат – „за съжаление, този сериен номер е за подменен продукт“, а за следващия, който е предоставен при замяната - техническата поддръжка на телефона е изтекла.

При така установеното по фактите, КЗП прави извод, че дружеството прилага нелоялна заблуждаваща търговска практика. Установява се, че дружеството предоставя на потребителите устройства с нови имей. Устройствата, предмет на рекламация, не са ремонтирани, а заменени, но не с нови , а с рециклирани такива.

Посочено е, че съгласно чл. 112, ал.1 от ЗЗП, на потребителя следва да бъде осигурено правото да избира начина за привеждане на стоката в съответствие с договора – ремонт на стоката или замяната ѝ с нова, освен ако това е невъзможно или избраният от него начин е непропорционален в сравнение с други“.

Прието е, че търговецът не е заменил устройствата с нови такива, не е извършил

ремонт , а е направил замяна с рециклирани устройства.

Изведен е извод за нелоялна търговска практика – заблуждаваща по смисъла на чл. 68г, ал.1, вр. с чл. 68г, ал.4, вр. с чл. 68д, ал.1, предл.1 вр. с ал.2, т. 7 от ЗЗП.

За конкретния случай е прието, че чрез предоставянето на невярна информация за извършените действия по повод рекламата, че същата е удовлетворена чрез замяна на апаратите с нови такива, а в действителност стоката е била заменена с друга рециклирана стока, като по този начин е налице резултат или е възможен такъв от взимане на решение от средния потребител , като възможно такова е искане за разваляне на договора и възстановяване на сумата, каквото е възможно да бъде взето, без прилагане на установената търговска заблуждаваща практика.

При така установеното по фактите, от правна страна съдът приема:

Актът е издаден от компетентен административен орган- чл. 68л, ал.1 от ЗЗП, съгласно която разпоредба когато Комисията за защита на потребителите установи, че търговската практика е нелоялна, председателят издава заповед, с която забранява прилагането ѝ. На основание чл. 5, ал. 1, т. 1, чл. 8, ал. 1 и ал. 2, т. 9 от Устройствения правилник на КЗП, приет съгласно чл. 51 от Закона за администрацията и чл. 165, ал.10 от Закона за защита на потребителите, КЗП осъществява контрол върху нелоялните търговски практики и способности за продажба и при установяване на такива в изпълнение на правомощията си, Председателят на административния орган издава индивидуални административни актове в съответствие с чл. 68л от ЗЗП.

Заповедта е издадена в предписаната форма, доколкото в специалния закон липсват различни от установените в чл. 59, ал. 2 от АПК изисквания. Изчерпателно са посочени, както правните, така и фактическите основания за постановяването ѝ, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си.

В хода на протеклото административно производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, обуславящи отмяна на акта на основание чл.146, т.3 от АПК.

Не се споделят наведените в жалбата аргументи, че дружеството не е уведомявано за водените две производства, по които е издадена общо заповедта.

Жалбоподателят е бил уведомен за стартиралите производства, видно от КП №2683470/07.12.2018г. в обекта в [населено място] и КП№ К-2666230/21.03.2019г. в търговски обект в [населено място]. Предоставена му е била възможност да вземе участие и в двете производства, което същият е и упражнил, като е представил своите възражения, обяснения и доказателства, което се установява от данните по делото и съдът приема за безспорно. Съдът споделя разбирането, че нарушение на процесуалните правила от категорията на съществените по см. на чл.146, т.3 от АПК, което винаги води до отмяна на акта е само онова, което е довело до пълна невъзможност проверяваното лице да разбере какво нарушение е извършило и кои относими норми от действащото законодателство, следва да бъдат приложени. Дружеството е било съвсем наясно за какво точно нарушение по ЗЗП му се търси отговорност, както и да организира и проведе в пълен обем своята

Защита.

Съдът приема, че административният орган е изяснил релевантните за случая факти и обстоятелства, обсъдил е обясненията и възраженията на проверяваното лице, изложил е съображения защо не ги споделя.

Съдът приема, че ЗАПОВЕД № 94 от 06.02.2020г. на Председателя на Комисията за

защита на потребителите, с която е забранено прилагането на заблуждаваща нелоялна търговска практика от Т. България ЕАД, е издадена в съответствие с материалноправните разпоредби съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4 от АПК във връзка с чл.68д, ал.1, във връзка с чл.68в, чл.68г, ал.4 и чл.68д, ал. 1, предложение 1 и чл. 68д, ал.2, т.7 от ЗЗП.

Съгласно чл. 68б от ЗЗП разпоредбите на раздел III от глава четвърта Търговски практики и способи за продажба“ имат за цел да осигурят защита на потребителите срещу нелоялни търговски практики преди, по време на и след отправяне на предложение от търговец до потребител и/или сключване на договор за продажба на стоки или предоставяне на услуги. Съгласно легалната дефиниция на понятието „търговска практика“, разписана в § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП - това е „всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите“. С императивната разпоредба на чл. 68в от ЗЗП законодателят въвежда забрана за извършване на нелоялните търговски практики. Легалната дефиниция на нелоялна търговска практика е дадена в нормата на чл. 68г, ал. 1 от с.з., съгласно която „търговска практика от страна на търговец към потребител е нелоялна, ако противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когато засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители“. Средният потребител е този, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен, съгласно константната практика на СЕС. „Съществено изменение на икономическото поведение на потребителите“ е използването на търговска практика, която намалява значително способността на потребителя да вземе информирано решение, което води до вземане на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на тази търговска практика /§ 13, т. 25 от ДР на ЗЗП/.

Изрично е конкретизирано, че нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68г, ал. 4 във връзка с чл. 68д - 68к от ЗЗП. Препращането има за цел да въведе и други случаи, на които законодателят придава характер на нелоялна търговска практика, макар и те да не съдържат елементите на дадената в чл. 68г, ал. 1 от с.з. дефиниция.

Основният фактически състав на нелоялната търговска практика по чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП изисква кумулативното наличие на три елемента: да е

налице търговска практика, свързана с предлагането на стоки и услуги /§ 13, т. 23 във връзка с т. 29 от ДР на ЗЗП/; тази търговска практика да противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност /§ 13, т. 28 от ДР на ЗЗП/ и прилаганата търговска практика да променя или да е в състояние да промени съществено икономическото поведение на средния потребител или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители /§ 13, т. 31 във връзка с т. 25 от ДР на ЗЗП/.

В процесния случай е забранено прилагането на заблуждаваща нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, предложение 1 във вр. ал.2 т.7 от ЗЗП, съгласно която разпоредба търговската практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща, дори и ако представената информация е фактически точна относно някое от обстоятелствата, посочени в ал. 2, и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на търговската практика.

Заблуждаващата търговска практика обхваща и информацията относно правата на потребителя, включително правото му да замени стоката, да развали договора, да му бъде възстановена заплатената от него сума на основание чл. 112 - 115 или рисковете, на които той може да бъде изложен.

За да бъде преценено в случая дали е налице нелоялна търговска практика /заблуждаваща по смисъла на чл.68д, ал. 1, предложение 1/, е необходимо да се изследват следните пунктове: „добросъвестността и професионалната компетентност“ като степен на специални познания, умения и грижи, които може да се очаква да бъдат притежавани и проявени от търговеца спрямо потребителя съгласно почтените пазарни практики и/или принципа за добросъвестност в сферата на дейност, упражнявана от търговеца /§ 13, т. 28 от ДР на ЗЗП/, взето ли е търговско решение от потребителя да упражни правата си по чл.112 ал.1 от ЗЗП, независимо от това, дали потребителят е предприел действие или не в тази посока /по арг. от § 13, т. 31 от ДР на ЗЗП/.

Със специалната разпоредба на чл.68д, ал. 1, предложение 1 от ЗЗП се определят елементите от фактическия състав на нелоялна заблуждаваща търговска практика. За да се обуслови извод, че осъществената в случая фактическа обстановка следва да бъде квалифицирана като нелоялна заблуждаваща търговска практика и като такава да бъде забранена на лицето, което я прилага, по смисъла на чл. 68л, ал. 1 от ЗЗП, то е необходимо да се осъществят следните елементи: 1.

да е отправена покана за покупка на стоки или услуги на определена цена /§ 13, т. 29 от ДР на ЗЗП; като вид търговска практика по смисъла на § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП/, 2. производителят/търговецът да е представил невярна/подвеждаща информация или когато по някакъв начин, включително чрез цялостното ѝ представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, 3. независимо от фактическата точност относно някое от обстоятелствата, посочени в чл. 68д, ал. 2 от ЗЗП / в. т.ч. и по т.7 "правата на потребителя, включително правото му да замени стоката, да развали договора, да му бъде възстановена заплатената от него сума на основание чл. 112 - 115 или рисковете, на които потребителят може да бъде изложен/; 4. Като сигурен/възможен резултат вземането от потребителя на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика. На изследване подлежи не само кумулативното наличие на посочените по-горе елементи от фактическия състав на нелоялната заблуждаваща търговска практика, но и причинно-следствената връзка между конкретната невярна информация и формирането на търговско решение у средния потребител. При това се предполага, че добросъвестността и професионалната компетентност, които се очаква да бъдат проявени от търговеца, се изразяват в неговите специални познания при удовлетворяване на търсенето чрез предлагането/доставянето в търговската мрежа, умението да спазва почтените търговски практики и грижата по отношение на потребителите, на които се предоставят съответните услуги /§ 13, т. 28 от ДР на ЗЗП;/ /Решение № 3237/16.03.2017г. по дело № 4032/2016 г. на ВАС на РБ, VII отделение/.

Търговската практика е заблуждаваща, дефинирана като такава от ответника, поради предоставяне на невярна информация относно извършените действия във връзка с привездането на потребителската стока в съответствие с договора за продажбата ѝ, тъй като Т. заблуждава потребителя, че несъответствието на стоката е било отстранено чрез замяна с нов апарат, а в действителност несъответствието на стоката не е било отстранено, а стоката е била заменена с друга рециклирана стока, и по този начин дружеството има за резултат или да е възможно да има за резултат вземането на решение от потребителя за последващо неупражняване на негови права по закон.

Съдът споделя напълно този извод на Председателя на КЗП. Съгласно чл. 112, ал.1 ЗЗП „При несъответствие на потребителската стока с договора за продажба потребителят има право да предяви рекламация, като поиска от продавача да приведе стоката в съответствие с договора за продажба. В този случай потребителят може да избира между извършване на ремонт

на стоката или замяната ѝ с нова, освен ако това е невъзможно или избраният от него начин за обезщетение е непропорционален в сравнение с другия.“ В този смисъл потребителят има възможност да избира по какъв начин може да бъде приведена стоката в съответствие с договора за продажба. В случая, и двете жалбоподателки писмено са предявили своите рекламационни претенции, като изрично са заявили желание за заменяне на процесните апарати с нови, а не с „refurbished“ /рециклиран/. Безспорно е, че жалбоподателят е удовлетворил рекламациите на потребителите, но не като извърши ремонт на стоките или ги замени с нови, а е извършена замяна с рециклирани апарати. На практика не е била извършена замяна с нови устройства, а на потребителите е предоставено друго устройство, сглобено от употребявани части.

Съдът приема тезата, че в процесния случай са спазени правилата на производителя /А./ при подмяната на телефоните, което обуславя замяната им и чрез използване на рециклирани части. Лицето, на което обаче е предявена рекламацията, е именно търговецът, който е продавач на стоката за потребителите. Поради това, към него е предявена рекламацията и именно той дължи спазване на процедурата по чл.112 от ЗЗП. Поради това и върху него е отговорността, при упражняване на търговската си практика по продажба на процесните стоки, респ. при приемане на рекламацията, да уведоми потребителя за правата му, вкл. за начина, по който се процедира в двете възможни хипотези – на ремонт или на замяна. В негова тежест е било изрично да укаже, че съгласно правилата на А., замяната на апаратите не е задължително с нови такива, за да може потребителят да вземе обосновано и информирано решение при упражняване на избора си за начина на привеждане на стоката в съответствие с договореното или евентуално разваляне на договора и възстановяване на заплатената за нея сума.

С оглед гореизложеното съдът приема, че описаните в оспорвания акт факти обхващат състава на заблуждаваща нелоялна търговска практика по чл.68г, ал.4 във връзка с чл.68д, ал. 1, предложение 1 във вр. ал.2 т.7 от ЗЗП. С цел да бъде осъществена адекватна защита на потребителите от нелоялни търговски практики, както и предотвратяване на техните неблагоприятни последици, разпоредбата на чл.68в от същия закон забранява използването на такава. Когато Комисията установи, че търговската практика е нелоялна, Председателят на КЗП забранява с нарочна заповед прилагането ѝ /чл. 68л, ал. 1 от ЗЗП/. В случая при установена безпротиворечиво нелоялна търговска практика /заблуждаваща/, използвана от Т., същата правилно и законосъобразно е забранена с издадената и оспорена в настоящото производство ЗАПОВЕД

№ 94 от 06.02.2020г.

По изложените съображения, жалбата следва да бъде оставена без уважение, а в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер от 200 лева, които следва да бъдат заплатени от жалбоподателя.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. последно и чл. 143 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба от [фирма] срещу Заповед № 94 от 06.02.2020г. на Председателя на КЗП, с която е забранено на дружеството прилагането на нелоялна заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал.1, предл.1 във връзка с чл. 68д, ал.2, т.7 от ЗЗП.

ОСЪЖДА Т. България” ЕАД да заплати в полза на КЗП сумата от 200 / двеста/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се връчат на страните.

СЪДИЯ: